FESTA DE SANT ANTONI 2012 AL C. P. MESTRE FRANCESC CATALAN

text i fotos CP Mestre Francesc Català de Benicarló

Fa uns dies vam tornar a gaudir d'una de les més importants tradicions populars a Benicarló: la Festa de Sant Antoni.

De fet, les activitats van començar al mes d'octubre amb la participació al concurs de dibuix i lloes organitzat per la Confraria de Sant Antoni, i bé està recordar que dos alumnes Bruno Obiol Muyas de segon i Ariadna Delgado Gil de quart van guanyar el segon premi del concurs de dibuixos de la seua categoria.

Durant la setmana d'abans, a més de les explicacions referents a una de les tradicions més arrelades a Benicarló, també tots vam fer les lloes per a recitar-les la vesprada de la festa, vam decorar l'escola, vam fer els dimonis,...

Dijous 12 pel matí les majorales de la Confraria de Sant Antoni van repartir una coqueta beneïda a cada alumne i mestre.

Però com el dilluns 16 va estar plovent vam ajornar els actes per al dimecres 18, no obstant vam exposar els dimonis al passadís de l'edifici nou.

Dimecres 18 a migdia vam muntar la nostra foguera amb els dimonis prescriptius al bell mig del patí, mentre algunes mestres anaven torrant carxofes i carn per tal de dinar tots plegats.

A partir de les 16:15 amb la presència de molts pares i mares, diferents alumnes de cada nivell, començant per tres anys, van recitar o llegir algunes de les lloes fetes durant la

setmana i acompanyades amb la musiqueta de la festa de Sant Antoni. Les lloeres i lloeros de primària van dir les seues lloes des de davant la foguera i ho van fer amb molta gràcia i amb forta dosi de critica, tal i com han de ser la lloa.

A continuació es va lliurar al guanyadors del concurs de dibuixos el cartell del seu dibuix que la Confraria havia exposat a la Fira.

Finalment vam encendre la foguera feta de les restes del pessebre de Nadal i en un tres i no res tot va ser consumit pel foc, dimonis inclosos.

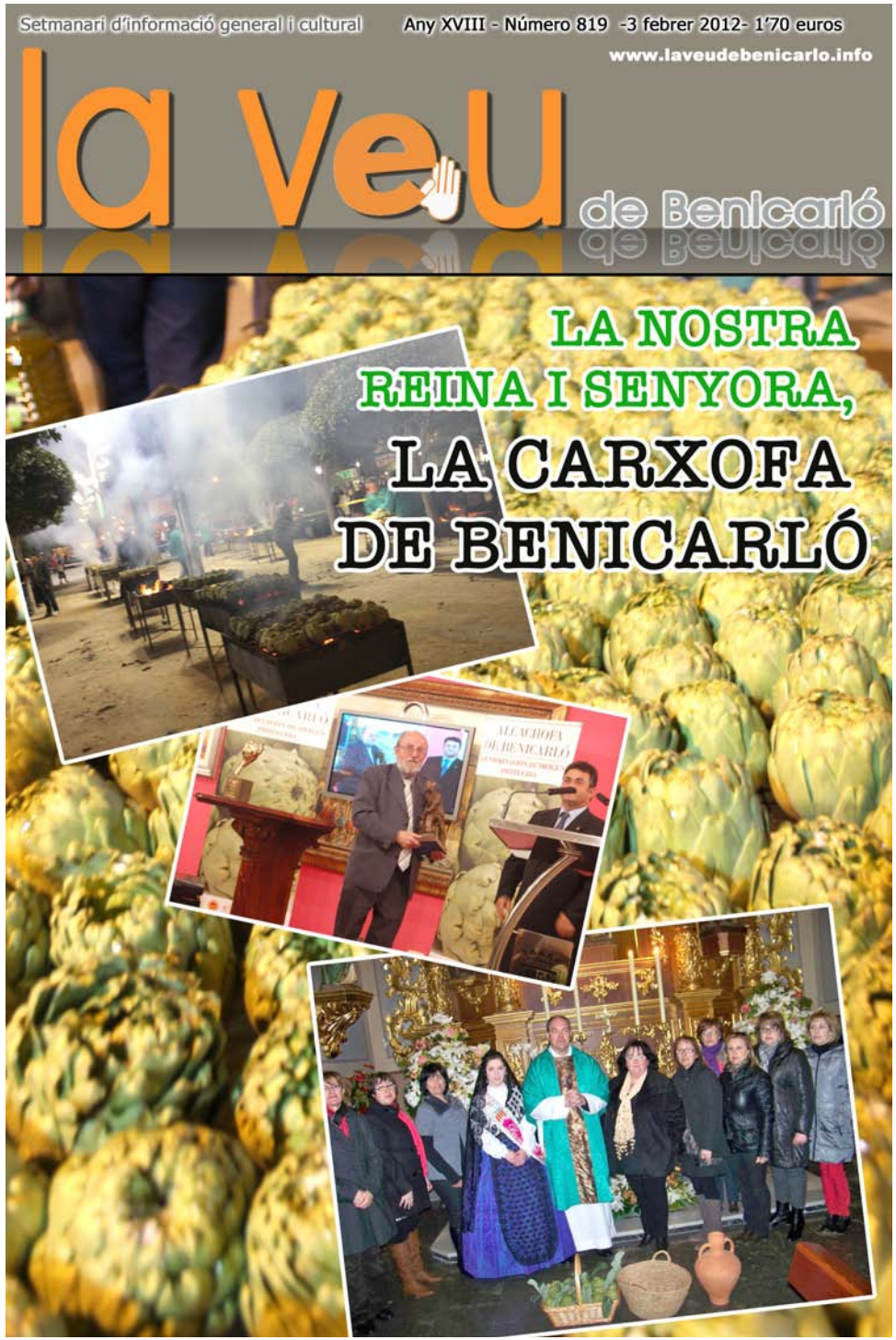

FESTA DE SANT ANTONI 2012 AL C. P. MESTRE FRANCESC CATALAN

LA NOSTRA REINA I SENYORA, LA CARXOFA DE BENICARLÓ

text REDACCIÓ

Si els romans alçaren el cap, és molt possible que no s'ho cregueren. Benicarló, col·lapsada per culpa d'una hortalissa.

I no pel seu suposat poder afrodisíac, una de les propietats menys conegudes avui dia del saborós menjar. La reina del camp benicarlando, la humil carxofa, va tornar el passat cap de setmana a demostrar el seu poder de convocatòria col·lapsant les entrades de Benicarló per la gran quantitat de visitants que van arribar per a participar de l'acte més popular de la Festa de la Carxofa: la demostració gastronòmica. I això que les condicions meteorològiques no eren les més adequades, amb un fort vent que va tombar més d'un dels expositors i va obligar a desmuntar algunes de les estructures de les exposicions. Malgrat això, 26 restauradors de la ciutat van muntar en el carrer bufés en els quals la humil *Cynara scolymus* va adoptar capritxoses formes, es va combinar amb diferents sabors i es va convertir en l'estrella dels plats que es van exhibir. Suspesa la tradicional missa major que habitualment acompanyava als festejos, les agrupacions agràries igual ofrenaren els fruits del camp en el temple de Sant Bartomeu, fins on es va desplaçar una delegació de representants que van trobar a faltar algun acompanyant del consistori. A continuació, es va formar la comitiva oficial que, des de les portes del consistori, va desfilar fins al recinte de la demostració, escortats per un grup de pares d'una guarderia de la ciutat que protestaven per la retirada de les subvencions oficials.

La demostració gastronòmica va centrar l'atenció en una jornada radiant en la qual els restauradores de Benicarló van demostrar una vegada més que són els millors a l'hora de trobar les més variades combinacions a la Carxofa de Benicarló, l'únic producte amb denominació d'origen de la província de Castelló. Descomunals composicions gastronòmiques que reconstruïren el fruit en uns casos i el van recrear en uns altres. Carxofes amb arròs, amb peix, en plats salats o en dolç, que amb tot combina aquest humil però saborós menjar. Catalina de Médicis apreciava en gran manera els cors de la carxofa i a Benicarló han sabut, a més, potenciar la resta del fruit. No res es menysprea de la Reina del camp benicarlando, que s'ha guanyat un lloc entre els productes més estimats en les taules de reconeguts gourmets de tota Espanya.

Els comensals van fer cua pacientment davant els estands per a degustar els menús, gràcies als tiquets que al preu de cinc euros donaven dret a tres racions i una beguda. Després, qualsevol lloc era bo per a menjar les degustacions. Això sí, al sol, que la temperatura no estava per a moltes alegries. Des de diumenge, a més, és possible gaudir també en el mateix bressol del seu naixement dels mil i un sabors de les carxofes, gràcies a les jornades gastronòmiques en les quals participen 21 restaurants de la ciutat, que ofereixen menús en els que la Carxofa amb Denominació d'Origen Benicarló és la clara protagonista.

LA *TORRÀ*, EL SABOR MÉS TRADICIONAL

1.500 quilos de carxofes de Benicarló es van rostir dissabte en el mig centenar de bocois que es van disposar en la cèntrica plaça de la Constitució. L'acte organitzat per la regidoria d'agricultura, formava part del programa oficial de festejos de la XIX Festa de la Carxofa i va comptar amb la inestimable ajuda dels membres del Consell Regulador de la Denominació d'Origen. Ells com ningú saben com preparar una bona carxofa a la brasa, seguint una senzilla recepta en la qual l'únic misteri per a arribar a l'objectiu és afegir-li la paciència necessària per a deixar-la daurar al punt just i utilitzar els millors ingredients que proporcionen aquestes terres del nord de la província. Així, la cadena humana que es va organitzar repartia les tasques entre tots els membres voluntaris que van participar en l'acte. En l'interior de la Cambra Agrària es van disposar llargues taules en les quals se'ls donava el colp de gràcia al cor de les carxofes. El senzill gest fa obrir un buit en el centre per a permetre, una vegada es disposen sobre les barbacoes, que s'introduïsca en elles una raget d'oli d'oliva del Maestrat i un colp de sal. I a la calor de les brases, amb paciència per a anar vigilant que es cremen el just per fora perquè l'interior quede tendre al paladar.

A les set de la vesprada, una llarga cua d'àvids comensals es disposava amb els seus tiquets a la mà a degustar el menjar. Més de 2.000 racions d'aquest senzill plat van satisfer les expectatives de gent arribada de tota la comarca per a participar en l'acte. I és que pel mòdic preu de 1,5 euros, es podia gaudir d'un plat de carxofes a la brasa, una ració de pa i vi.

JA S'HAN ASCOMENÇAT LES FALLES?

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

He començat la crònica d'avui tres vegades i encara no sé per on pegar-li. És dura aquesta professió de reporter d'equip de primera regional. Es pateix molt. Fred, vent, aigua, carajillos assassins d'estómacs, tedi en general. Sense anar més lluny, diumenge passat vam jugar a casa contra el Sant Mateu. Els santamatevans venien amb sis o set expulsats perquè es comprén que a l'anterior partit a casa havien estovat l'àrbitre, estovat de valent. Duien un porter, Mauri, que no s'havia entrenat en tota la temporada i que lluïa un prominent abdomen indigne fins i tot per a un partit entre casats i fadrins. Més encara, al primer quart d'hora del partit els en van expulsar un i vam poder jugar (perdó per l'obvietat) contra deu la resta del matx.

Bé, aquests eren els condicionants a favor dels quals ens enfrontàvem. Nosaltres n'érem onze, no teníem més que un o dos expulsats i el que més pesava de tots feia, segur, la meitat de quilos que el porter visitant. Bé com la toquem, bé com juguem caldria pensar que allò havia de ser un passeig militar. Quatre a zero, cinc, sis fins i tot? No, no vam aconseguir passar de l'empat a un. Que haguérem pogut guanyar?, sí, i tant. Que haguérem pogut golejar?, també. Però no, el resultat final va ser un trist empat.

No podem demanar més. Els xiquets que juguen amb el CDB es deixen l'ànima en el joc. No peguen mai una mala puntada de peu, no ensenyen els tacs de les botes als contrincants, no n'hi ha cap que siga allò que es diu un gos de presa i així, així, per aquestes categories no es pot anar. Qualsevol equipet té un veteraníssim que marca la ratlla als davanters i els informa amb un parell d'entrades contundents de per on es pot anar i per on no. Als mig del camp hi especialistes a destruir el joc, que no saben si el baló és redó o com, perquè no saben xutar, però fan moltes faltes d'aquelles que es diuen tàctiques que interrompen el joc al seu gust. I davant sempre hi ha algun davanter d'aquells que xafen els peus del defensa als córners o que són especialistes a pegar colzades i agarrar de la samarreta. Els nostres no. Són tots massa tendres, massa bons xiquets. Ja em va bé que ho siguen. Només que això de parar la pilota i alçar el cap no és per aquesta categoria. Ací només val córrer i córrer i aturar el joc amb totes les males arts pensables. Si no passara res, que no hauria de passar, quan la nostra plantilla acabe d'adquirir ofici en dos o tres anys, ens plantarem directes a tercera divisió. Segurament.

Vam començar dominant. Érem clarament superiors. Vam tindre fins i tot una o tres ocasions de perill; en un a d'aquestes un defensa va aconseguir fer diana al garró del nostre jove davanter Guillem i tombar-lo quan ja es quedava tot sol davant del porter. Roja directa. Si seria clara la cosa que ni van reclamar els santmatevans. Molt de joc pel mig del camp, molt poquetes passades seguides, però al final vam aconseguir marcar. En un fora de joc claríssim (més d'un metre) em penso que va ser Joan Guillamon qui la va acabar de tirar dins.

Durant la mitja part em vaig fer un tallat tocadet de Marie Brizzard; com sóc de llépol i quina revolució de panxa que em va produir allò. Sentia jo els meus veïns com em grunyien els budells, Déu meu! Al cas. La segona part va continuar en la mateixa línia d'ensopiment general. Només que els forasters va perdre la temor i va xutar un parell de vegades i amb tanta sort que una els va entrar. Nosaltres ens vam desesperar. Tots, futbolistes, cos tècnic i espectadors. Vam posar setge a la porteria de Mauri i, el molt canalla, sobradíssim de quilos, en va treure tres que tenien allò que el mestre Palanques anomenava marchamo de gol. I una que no la va treure ell, la va salvar un defensa des de la mateixa línia de porta.

I ja està. Ja s'han ascomençat les falles que sento que tiren coets los domenges de matí? Això em faltava!

MIGUEL PIÑANA INSUPERABLE EN ELS CAMPIONATS D'ESPANYA

text i foto CNB

El Club Natació Benicarló va aconseguir 10 medalles en el Campionat d'Espanya Open Màster d'hivern amb una estrena impressionant en aquesta categoria d'un pletòric Miguel Piñana guanyador de 3 medalles d'or, 2 medalles de plata i 1 bronze.

Impressionant debut de la secció Màster del Club Natació Benicarló en la seua participació en el XVIII Campionat d'Espanya Màster Open d'hivern disputat en la piscina olímpica de La Salera a Castelló entre els dies 26 al 29 de Gener de 2012. Participaven 160 Clubs i 1300 nedadors i nedadores en jornades maratonianes amb sessions de matí i tarda ininterrompudes de dijous a diumenge. Dins del gran ambient esportiu al més alt nivell, l'expedició benicarlanda va estar formada per Miguel Piñana, Javi Traver, Marcos Fuente, David Marquès, José Luis Moliner, Damián Vidal, Javier Vicente, Agustín Parra, Carla Cornelles, Alicia Gilabert i Silvia Roca. Un equip menut per la seua capacitat pressupostària però que no va tenir complexos a l'hora de competir i que va aconseguir classificar-se entre els 31 millors de tota Espanya amb un total de 10 medalles, la 22a plaça per equips masculí i la 63a en femení.

Ja és una imatge repetida durant aquesta última temporada, però ara molt més emocionant si cap en el lliurament de les 6 medalles al nostre nedador i campió Miguel Piñana. L'or li cau bé a Miguel i és que va pujar a per la medalla d'or en tres ocasions en les proves dels 50 m esquena (29.13), 100 m esquena (1:01.67) i 200 m esquena amb un crono de 2:17.35; dues medalles de plata en els 100 m estils (1:04.58) i 200 m estils (2:21.82); bronze en els 4 x 50 estils. Carla Cornelles va guanyar la medalla de bronze en els 100 m esquena amb un crono de 1:18.23 destacant una 5a posició en els 50 m esquena entre altres sèries disputades. Per equips de relleus en els 4 x 50 m lliures Agustín Parra, Marcos Fuente i Javier Traver juntament amb Miguel van guanyar medalla de bronze per la seua 3a plaça amb un crono de 1:59.05.

A nivell individual cal destacar la 4a posició de Javier Traver en els 200 i 400 m lliures, així com les millors classificacions de David Villarrolla, 5é en 50 m esquena i 100 m papallona; Agustín Parra 6é en 100 m braça; Marcos Fuente 6é en els 200 m estils; Alicia Gilabert 10a en els 100 m lliures i 50 m esquena; Silvia Roca 8a en els 50 m braça; Damián Vidal 14é en els 50 m braça; José Luis Moliner 22é en els 50 m esquena i Javier Vicente 30é en els 100 m braça. Per equips de relleus 4a posició en els 4 x 50 m

lliures i 5a posició en els 4x50 m estils mixt.

LLIGA PROMESES

Els joves nedadors i nedadores del Club Natació Benicarló van nadar molt motivats en la 3a edició de la Lliga de Promeses disputat el passat 14 de Gener de 2012 en la piscina de Bancaixa a Vinaròs. Van destacar a nivell individual Júlia Barrachina 1a en els 100 m braça amb un crono de 1:37.08; Gemma Rillo 1a en 100 m braça (1:33.51) i 3a 200 m papallona; Ester Segura 2a 200 m papallona i 3a 100 m braça; Gemma Labernia 3a en 100 m braça; Laura Jimenez 3a 100 m braça; Oscar García 1r 50 m braça (51.29); Iker Ferrer 2n 100 m braça; David García 2n 50 m braça; Raúl Carbó 3r 100 m braça i Joan Martín 3r 50 m braça.

Per equips de relleus destacar la 2a i 3a posició dels equips masculins en els 4 x 50 m papallona i la 1a i 3a posició en els 4 x 100 m papallona femení i la 2a posició en els 4 x 50 m lliures.

1.500 quilos de carxofes de Benicarló es van rostir dissabte

ve de la pàgina anterior

EL SOPAR DE GALA, LA CARXOFA MÉS *GLAMUROSA*

Benicarló es va vestir divendres de gala per a començar la XIX Festa de la Carxofa. Un conegut restaurant de la ciutat va acollir el Sopar de Gala amb la qual autoritats, agricultors i convidats rendiren homenatge als guardonats d'enguany: el mediàtic cuiner Sergio Fernández i Mercabarna. El primer va rebre la Carxofa d'Or, el màxim guardó de la festa, mentre que els segons el càlid homenatge de les dones i els homes del camp per acollir i distribuir el producte estrella del camp benicarlando. Per primera vegada el sopar va tenir un caràcter solidari, ja que cinc euros de cadascun dels coberts que es van servir, es van destinar a la Unitat de Respir per a malalts de Alzheimer. El menú, com no, estava basat en diferents combinacions que van utilitzar la carxofa de Benicarló com ingredient principal. Durant els parlaments es va destacar les peculiars característiques de l'únic producte amb denominació d'origen de la província de Castelló, que fins i tot ha obtingut el segell de qualitat europeu gràcies a les nombroses virtuts que atresora, i que tan bé saben potenciar els agricultors de la ciutat.

LES TAPES, LA CARXOFA A TOTA HORA

Que la carxofa de Benicarló marida amb quasi tot és una cosa que els restauradors de la ciutat s'han encarregat de promocionar al llarg dels últims vint anys. Gràcies a les jornades gastronòmiques que es desenvolupen en els restaurants de la ciutat, l'amplitud de mires dels comensals s'ha disparat fins a límits insospitats. Si que és cert que se segueixen apreciant les humils carxofes a la brasa, que a Benicarló tampoc es preparen com en altres llocs, però el que toca ara és parlar de Pinxos, amb majúscula, de carxofa. L'acollida del públic des de la seua primera edició, quan van

participar poc més de deu bars de la ciutat, va rebentar qualsevol expectativa. A poc a poc es va anar afermant en el programa d'actes de la Festa de la Carxofa i en aquesta edició, quan s'arriba a la cinquena ruta, són quasi quaranta els establiments que participen en ella. A més, enguany, s'ha duplicat la durada que arriba als quinze dies a petició dels participants. I és que la ruta és una bona forma de promocionar els negocis. "Nosaltres entrem en bars que desconeixíem que existien i que descobreixes gràcies a la ruta" assegura Maribel S., una de les acèrrimes seguidores d'aquesta iniciativa. Altres locals, més coneguts pel públic en general, veuen incrementada la seua clientela habitual i arriben a servir "més de quatre-cents pinxos en una vesprada. El dissabte vam tenir a tres persones en la cuina dedicades només a muntar pinxos", va comentar un dels empresaris participants en la iniciativa. I no és per a menys. En forma de bunyols, saquets, acompanyats de botifarra o formatge, com montadets, amb ous de guatla o angules. Dolços, salats o agredolços, amb suggeridors noms que embriaguen als comensals. Sense anar més lluny el pinxo guanyador del concurs convocat enguany té per nom "la Foguera de Sant Antoni" perquè està coronat per un llagostí flamejat en roig. "Ens donen molt de treball perquè la major part dels pinxos es preparen al moment i duen una elaboració costosa, però val la pena", valoren els participants. I és que malgrat que s'ofereixen pel mòdic preu d'entre 1,5 i 3 euros, els empresaris veuen la seua participació en la ruta com una forma de promoció dels seus negocis. "És impressionant veure la quantitat de gent que ix per les nits, sobretot joves, per a menjar-se uns pinxos de bar en bar, va destacar l'edil Eduardo Arín, organitzador de la ruta.

Quall vegetal de carxofa

Agricultors de Benicarló estan treballant amb l'IMPIVA en un projecte d'utilització de les flors de la carxofera com a quall vegetal. L'estudi s'està realitzant dins la línia Innovem Junts i arreplega l'antiga tradició dels pastors, que utilitzaven les flors dels cards silvestres per a quallar la llet dels seus animals quan estaven en la muntanya. De fet, Alonso de Ferrera ja va citar en 1513 les seues propietats com coagulant de la llet. En l'actualitat, són diversos els productors de formatge ecològic que han tornat a reprendre aquesta possibilitat i l'estan aplicant en les seues produccions. Juan Manuel Urquizu, regidor de Promoció Econòmica de l'ajuntament de Benicarló, explicava aquesta possibilitat en el marc de les terceres jornades tècniques de la Carxofa de Benicarló, que es van celebrar al municipi. Si finalment els estudis es desenvoluparen convenientment, per als agricultors s'obri un nou mercat que permetria comercialitzar una part de les mates que ara no utiliza. En concret, tenen nombrosos avantatges sobre els qualls animals, de complexa utilització i conservació. La flor de la carxofera produeix un quall molt més suau, ja que és molt proteolític. És, per tradició, el quall propi dels territoris mediterranis, que va deixar d'emprar-se per criteris comercials. S'utilitza sobretot per als formatges frescos, però també té aplicacions en els madurs. Les terceres jornades tècniques de la carxofa es van celebrar sota el lema "Cuina amb relat" i tenien com objectiu "parlar del territori, d'innovació i la col·laboració entre empreses", va assenyalar Urquizu.

Reclamacions de veïns de la carretera de Càlig

text i foto NATÀLIA SANZ

La direcció general de Transports de la Generalitat Valenciana ha acceptat les reclamacions de veïns de la carretera de Càlig i modificarà el projecte constructiu. És el compromís que van aconseguir arrancar el regidor d'Urbanisme, Pedro López, i l'alcalde de la ciutat. Marcelino Domingo, durant la reunió que van mantenir aquesta setmana a València. La revisió s'efectuarà després que els afectats demanaren seguir accedint al vial des dels seus habitatges i no per la part del darrere de les mateixes, com contemplava el projecte. "Els veïns prefereixen tenir entrada a les seues finques per la part davantera en comptes d'una via de servei", va detallar López. En concret, es tracta d'habitatges antics construïts "fa molts anys, quan aquestes coses ni es miraven" als quals se'ls va permetre obrir accés directe al vial. El projecte constructiu del vial, no obstant això, va eliminar aquests accessos i obligava als afectats a entrar als seus habitatges des de la part de darrere, el Camí de Sant Mateu "per seguretat", com va assenyalar l'alcalde de Benicarló. Malgrat això, i després de la reunió que van mantenir amb els afectats, es va decidir donar traslat als responsables autonòmics de la construcció del vial. "És una petició que ens evitarà fer expropiacions i que no és complicada de satisfer", com els va traslladar Dómine, que es va comprometre a traslladar la petició als serveis tècnics per a modificar el projecte. La solució, a més, "ha de compatibilitzar l'existència d'un carril bici" amb les entrades i eixides dels habitatges. Domingo, d'altra banda, va manifestar la seua satisfacció per l'avanç de les obres que "ja treballen a ple rendiment". De la reunió també es va portar la confirmació que "es condicionarà tota la carretera, fins i tot el tram que en principi no estava contemplat en el projecte", de propietat municipal, i que connectarà amb la N340 . D'altra banda, ahir van començar les obres de remodelació de la rotonda del Passeig de Ferreres Bretó, després d'anys de reclamacions per part dels conductors. La sorpresa de l'equip de govern ha estat que "en el projecte no anava ací i ningú sap perquè es va construir en aqueix punt". L'alcalde va donar ordre de modificar la seua ubicació després d'una reunió que va mantenir per altre tema amb els responsables de les empreses de transport públic que operen en la ciutat "i em van demanar que es modificara perquè tenien molts problemes per a maniobrar". De fet, les marques de les rodes que existeixen sobre la rotonda són la demostració més clara que no era operativa. Així les coses, Domingo va traslladar la petició als serveis tècnics municipals "que em van dir que aqueixa rotonda anava en altre punt". Ara, amb el traslat del punt de col·locació l'equip de govern espera solucionar els problemes que els conductors de vehicles grans tenen per a maniobrar en aqueix punt. El fanal existent "es tornarà a posar, encara que protegit perquè ara el que es construirà és una rotonda en superfície" que permeta als conductors prendre la corba amb total tranquil·litat.

ELS PARES DELS ALUMNES DE MAGDALA ES MANIFESTEN

text i foto NATÀLIA SANZ

Pagaran 97 euros més al mes per xiquet fins que conselleria ingresse la quantitat que deu a la gestora de la guarderia Magdala de Benicarló.

En total, 54.000 euros que han provocat que el centre s'haja vist obligat a comunicar als pares l'augment de les quotes mensuals, la protesta dels mateixos, que es van manifestar amb globus, i l'anunci d'alguns pares que avisen que no podran dur als seus fills a la guarderia per no poder assumir els costos. L'impagament de les subvencions de la generalitat per ser Escola Infantil de 0 a 3 anys, s'arrossega des del curs passat. "La subvenció la rep cada xiquet", va recordar Ana Arrufat, presidenta de l'AMPA "i això ara ho hauríem d'estudiar, a veure com repercutirà i si realment hi ha gent que no ho pot assumir". De moment, hi ha 131 xiquets afectats per l'augment de les quotes mensuals en la guarderia. En qualsevol cas, els responsables del centre infantil han recordat que les quantitats es retornaran als pares una vegada es reba la subvenció per part de conselleria. Així les coses, han començat les mobilitzacions amb una manifestació amb globus i pancartes que va reunir a un centenar de persones. A més, té previst estar presents en la manifestació contra les retallades i impagaments que s'ha convocat a Vinaròs.

HANDBOL: RESULTAT INJUST

text i foto CHB

Injust. Aquesta podria ser la paraula que millor definiria el resultat obtingut pel SÈNIOR FEMENÍ en terres valencianes. Sí, encara que veient el resultat, estimat lector, pot pensar que és una peroració, es pensa que aquests irreductibles de l'handbol s'han begut l'enteniment, ho es pensa que els que escriuen aquesta crònica van eixir de festa i encara no han tornat. No, no i no, pacient lector. Vist el partit i, al final de la crònica ho podreu apreciar, el resultat no es correspon al que es va viure a la pista. La derrota va ser justa. No la rebatim. No ens queixem d'haver perdut. El que és injust és el resultat. Massa diferencia pel que va ser el partit.

Increïble. Bocabadats ens vam quedar al descans. Glaçats, com el temps que feia el dissabte. No podia ser veritat, pensàvem els que allí estàvem. Ni l'equip local s'ho creia.

Anem al partit. S'enfrontaven dos equips amb sistemes defensius molt diferents. Un, el Riola, que utilitza una defensa molt tancada, la 6:0. L'altre, el Benicarló, amb una defensa molt oberta, de molt desgast i que obliga a l'atac contrari a lluitar constantment, la 3:2:1. I hom sap que és en la defensa on es guanyen els partits. I vists els primers 15 minuts, el més just haguera estat l'empat. Cap equip feia errades defensives que permeteren al rival trencar l'empat inicial. Malauradament, els pals, les pèrdues de pilota en atac i els penals ens van condemnar. Els pals, perquè fins a tres voltes ens van impedir avançar-nos en el marcador, les pèrdues de pilota perquè van permetre al Riola crear contracops que ens van fer molt de mal i amb un parcial de 8-0 ens van deixar sense opcions a la victòria. I els penals, el nostre taló d'Aquiles. Fins a tres penes màximes vam fallar. Els llançaments des dels 7 metres ens fan tremolar les cames. La responsabilitat ens pot. En fi, al final CH RIOLA 18-CH BENICARLÓ 4. I, encara que la derrota ha estat justa, el marcador ens va maltractar massa.

El proper partit el juguem dissabte en camp de l'Almassora, el derbi provincial.

Per part del sènior masculí els xics no van poder aconseguir la victòria en un partit que va estar molt igualat fins al tram final del mateix. Al final, CH ALQUERIES 27- CH BENICARLÓ 21.

Per part del juvenil masculí , nova derrota dels joves del club davant d'un molt bon equip com és El Pilar. Els benicarlandos no van tenir opcions, encara que ho van intentar. De totes formes, l'equip va viatjar sense banqueta i això és determinant. Al final, EL PILAR 41- CH BENICARLÓ 13.

En quant a la base, els equips masculins, infantil i cadet, van haver d'ajornar els seus partits per la pluja, atés que jugaven en la Pista del Passeig Marítim.

Els equips cadet i infantil femenins van perdre els seus respectius partits davant el CH ALMASSORA. L'infantil femení va tenir les seues opcions, però una molt bona defensa per part de les de la Plana, els va permetre emportar-se els dos punts. Al final CH BENICARLÓ 12- Bm ALMASSORA 21.

Pitjor sort van tenir les cadets, que s'enfrontaven al co-lider i que va demostrar que a dia d'avui té un equip molt complet. Al final CH BENICARLÓ 9-Bm ALMASSORA 39.

Futbol Sala: passant de la premsa local

text i foto VICENT FERRER

Dilluns passat, al mateix temps que un jugador més del Benicarló Futbol Sala, Lolo, ens deia adéu, perquè se n'anava a un altre equip, concretament al *Caja Segovia*, el president de l'entitat decidia contar els greus problemes pels que passa el club en un mitjà de comunicació forani. Sí, el mateix que des de fa jornades passa dels partits que ve disputant l'equip al Pavelló Municipal.

No és la primera vegada que el senyor Gellida decideix fer açò, és la segona vegada que passa, l'anterior se'n va anar a la Cadena COPE, passant dels periodistes benicarlandos.

No és massa ètic que d'una banda et demanen col·laboració des del club per a qualsevol cosa, posem el cas d'indicar repetides vegades pels mitjans l'hora d'inici del partit, sobretot quan es juga en divendres, que dit siga de camí, maleïda siga la gràcia que els fa a les redaccions dels periòdics que s'han d'esperar quan la redacció està tancada, i després passen de tu.

Es podrà criticar, amb més o menys raó, la gestió de l'anterior president però, per contra, el que no va fer mai Ximo Bel va ser donar de menjar primer als de fora. Donava la roda de premsa per a tots i després cadascun s'havia de d'espavilar per a traure-ho el més ràpid possible.

Així doncs, senyor president, vostè no és ningú per deixar de banda als mitjans de comunicació de la nostra ciutat.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text **EL LECTOR**

No és la primera vegada que em passa que no sé per on començar a explicar aquelles coses que més m'han agradat –o no- de fa una setmana. Avui ho tinc una mica complicat perquè, a la son habitual que m'agafa a aquestes hores de la nit, s'ha d'afegir que el tema de la setmana és realment colpidor. Per això m'he estimat més començar per allò que en fa xalar i riure –és a dir, per allò més anecdòtic- i si al final de la cursa encara em queda una mica d'espai, faré algun comentari al respecte.

Avui el que més m'ha agradat, a banda de la inexistència de cap notícia referent al procel·lós món de les falles, ha estat allò que ens conta la intrèpida senyoreta Sanz a la pàgina cinc del setmanari. Després d'haver llegit la notícia, he arribat a la conclusió que el nostre regidor d'agricultura –i no sé si d'alguna cosa més- és un autèntic fenomen, un crac, que diuen ara. A la primer apart de la notícia, el nostre alcalde es defensa de les acusacions del president del que serveixen menjars als seus locals a canvi d'una mòdica –o no- quantitat de diners. He de reconèixer que em convencen més els arguments de la nostra primera autoritat que no els dels altres. Però això és una apreciació personal. Per cert, que m'han dit que precisament no es va lluir amb el que van servir al sopar de gala, però això són coses molt personals i allò que a un no agrada hi ha vint que ho agraeixen. Es veu que el que es va pagar i el que es va servir no guardaven una proporció raonable. Però tos això ho dic sense haver anat, així que és millor que no diga res i que cadascú traga les seues conclusions. Fins ací tot molt bé. Però ara arriba la més bona. Va el regidor de torn, que és el d'agricultura, i es carrega la missa que es feia el dia de la demostració gastronòmica. Jo ara, en aquest moment em pregunto què fa una missa a la festa de la carxofa si ja fa quatre dies que els llauradors van celebrar Sant Antoni i va haver missa o s'haurien d'haver fer les ofrenes de les que parles. Sembla que al nostre poble, si no es fa algun tipus de celebració religiosa, no es por fer festa, tots hem de rebre la benedicció i el "nihil obstat" del clero. Però no es queda ací la cosa. Va el senyor regidor i diu que el "ha donat ordre" que li envien un basquet de carxofes al "carxofa d'or" per tal que faça un bon dinar al seu programa de la tele. Es veu que fins ara no ho havia fet, o no va dir la procedència de les carxofes "perquè no eren boniques", segons paraules del nostre regidor. Ai, què bona! El nostre regidor "ha donat ordre", una mostra més que el càrrec de regidor no només porta implícita una saviesa que s'adquireix per ciència infusa, sinó que també va acompanyada d'una autoritat que no deixa lloc a dubtes i que convenç a qui rep l'ordre sense oposició. Aquesta autoritat ve acompanyada d'un halo místic que gairebé fa levitar i entrar en èxtasi a qui la exerceix. Sembla, segons que ens conta la reportera, tampoc no ha agradat massa al fet de retre-li un homenatge a una empresa per la qual passa l'immensa majoria de les carxofes que produeix el nostre camp. Potser aquest sector de "benicarlandos" (aquesta és l'única pista sobre la identitat dels descontents que ens dóna la reportera) li hagués donat aquest guardó a algun expresident, exdiputat o ex no se què. O potser el que volia aquest sector de la població és donar cada any una carxofa a cada falla per veure si inclouen dins de la seua carta els entrepans de carxofa a la brasa. Així ja tenim resolt el problema durant un bon grapat d'anys i així la carxofa d'or es queda al poble. Per tal d'acabar amb aquest assumpte, l'oposició acusa el nostre regidor de decidir-ho tot ell, sense consultar a ningú. La resposta del senyor Arín és per a posar-la a una làpida "el dia a bans vaig presentar els actes i ningú no es va queixar". Realment impressionant. Aquest xicot arribarà lluny.

A la mateixa pàgina se'ns parla de Fitur. Jo he arribat a la conclusió que aquesta fira és un lloc on la gent van a afartar-se d'allò que els "paletos" dels pobles porten allà per a que la gent puga omplir el pap: coques, carxofes, llagostins i caragols. La representació comarcal.

Ja parlarem un altre dia de les retallades a l'educació i del cartells que alguns –o algunes- han penjar als seus col·legis.

PEDRES AL PARC DE BOMBERS DE BENICARLÓ

text NATÀLIA SANZ

El president de la Diputació de Castelló, Javier Moliner, va posar la primera pedra del futur parc comarcal de bombers, una obra que finança la Diputació de Castelló. "Es tracta de millorar les deficiències que té l'actual", va afirmar.

La inversió realitzada serà de 1,7 milions d'euros i Moliner va assenyalar que "espere que abans de finals d'any l'obra estiga finalitzada". El parc acollirà a un total de 53 professionals i entre els avantatges que tindrà sobre l'actual, el president de la Diputació va destacar la seua conectivitat amb les 14 poblacions a les quals ha d'atendre. "Els principals nuclis de població quedaran a a menys de 10 minuts i la resta de poblacions, a 17 minuts del nou parc", que se situarà al costat de la AP7 i la futura N340.

Marcelino Domingo, alcalde de Benicarló, manifestava la seua satisfacció per l'inici de les obres, tan importants per a la ciutat. El nou centre operatiu se situa al costat de la carretera CV-135 i el polígon industrial El Collet. La instal·lació ocupa aproximadament uns 8.000 metres quadrats i albergarà deu cotxeres. El consistori benicarlando ha completat la urbanització de la zona en la qual s'alçarà la infraestructura i habilitat un accés per a l'entrada de vehicles al parc.

Per la seua banda el diputat delegat del Consorci de Bombers, Luis Rubio, ha destacat "la importància d'una infraestructura logística que ens va a permetre donar una major cobertura a tota la zona nord de la província. Estem parlant d'un parc comarcal que no solament va a beneficiar als veïns de Benicarló, Vinaròs o Peníscola, sinó a tot un àrea geogràfica d'una enorme importància operativa".

LA POLICÍA LOCAL CANVIARÀ LA SEUA SEU ALS BOMBERS

text NATÀLIA SANZ

L'ajuntament de Benicarló estudia el canvi d'ubicació de la Policia Local. L'inici de les obres de construcció del nou parc comarcal de bombers, deixaria lliure l'edifici situat en l'avinguda Catalunya, just en l'entrada nord del municipi. "És un lloc privilegiat i que té moltes possibilitats per a acollir la seu de la Policia Local", va destacar Pedro López, regidor d'Urbanisme. Entre elles "l'ampli solar i edifici, en el qual només faria falta fer unes xicotetes obres per a deixar-lo llest". L'edil va recordar que una part de l'edifici està afectat per aluminosis "però la resta està perfectament i fent quatre canvis ens podria servir". Les dependències tenen superfície també per a acollir els calabossos per a detinguts. Les instal·lacions disposen a més de gimnàs i cotxeres "on cap fins a la grua municipal" que en aquests moments s'ha de guardar en les dependències de la Brigada d'Obres per falta d'espai en els baixos on està instal·lada la Policia Local, en l'avinguda Méndez Núñez. López va recordar que "és un tema que han d'estudiar els tècnics, però la proposta està damunt de la taula", alhora que va assegurar que "l'edifici té molts nuvis". L'actual parc de bombers està molt ben connectat perquè es troba al costat de la N340, amb la qual té accés directe, i amb les principals vies del centre de la ciutat.

Si finalment la proposta de l'equip de govern quallara, el consistori aconseguiria estalviar-se "sis mil euros al mes, que és el que es paga en l'actualitat pel lloguer del local on està la policia". Una partida "important" dins del pressupost municipal, que s'abona des del trasllat i inauguració de les actuals instal·lacions a l'octubre del 2007. En qualsevol cas, l'edil d'Urbanisme va eludir confirmar que es vagen a traslladar les dependències. "Són els tècnics els que tenen la proposta i l'han d'estudiar, igual que el futur ús que se li donarà al vell centre de salut", altre edifici de propietat municipal que també ha quedat lliure després de la inauguració del nou CSI i que també 'pretenen' diverses entitats de la ciutat.

DOS VERSIONS AL VOLTANT DEL MATEIX TEMA: CONTRADICCIONS AL DIMECRES

text NATÀLIA SANZ

Estupor és la paraula que millor defineix l'estat en el que es trobaven dimecres els venedors del mercat ambulant de Benicarló. I és que alguns d'ells van rebre una carta signada per la edil de Comerç, María Ortiz en la qual se'ls anunciava que "el mercat se situarà en l'actual Plaça de la Constitució i carrer Joan Carles I".

Res de nou si no fora perquè divendres passat l'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, va anunciar la paralització del procés de trasllat fins que s'aprovara la nova normativa autonòmica. La carta d'Ortiz, per tant, contradiu les afirmacions del primer edil ja que assegura que "les parades tindran unes dimensions de 6 metres lineals i 3 de profunditat, quan nosaltres ja els vam dir que amb aqueix espai és impossible exposar el gènere", va assegurar un dels venedors que va estar present en la reunió amb l'alcalde. La carta de l'edil de Comerç continua afirmant que "no es permetrà el muntatge de les parades després de les 8,30h.", altre dels punts problemàtics per als venedors, que han discutit aquesta possibilitat des de l'inici del procés el passat mes de novembre. No obstant això, el punt que ha alçat més controvèrsies l'afirmació de la carta en la qual s'anuncia que "quan se suspenga per causes meteorològiques es passarà a un dia festiu o diumenge". Els venedors es pregunten "què passarà si tenim un mal hivern, com ha passat en alguna ocasió, i no podem muntar unes quantes setmanes seguides. Hauríem de treballar tots els caps de setmana?".

La recepció de la carta de la regidora va deixar als representants dels venedors amb altra carta en la mà: la que havien redactat explicant als seus companys els acords arribats en la recent reunió mantinguda amb l'alcalde de Benicarló, on l'alcalde del municipi es va comprometre a paralitzar el canvi d'ubicació fins que s'aprove la normativa de venda no sedentària autonòmica. Per això el representant de la Plataforma que agrupa als venedors no va voler valorar ahir l'escrit rebut per alguns dels seus companys i es va limitar a assenyalar que "tenim fe en l'alcalde i anem a confiar en la seua paraula. Si ens va dir que no mouria fitxa fins que no vinguera la nova normativa, nosaltres ho seguim creient". José Carmona va assegurar que per la mateixa raó continuen desconvocades les mobilitzacions que havien programat, encara que va advertir que "encara seguim esperant el dossier que ens va prometre fer-nos arribar" i que els venedors van reclamar en la reunió mantinguda amb l'alcalde. "Demanem que ens posaren per escrit que no anaven a pujar les taxes, així com el plànol de distribució i l'informe de la policia autoritzant la ubicació en la plaça de la Constitució", un emplaçament que ara es veurà ampliat per la quantitat de llocs de venda que s'ha hagut de renovar, i que sobrepassen la quantitat planejada inicialment pel consistori. Així, el mercadet ocuparà també una part del proper vial Joan Carles I, el que obligarà als compradors a creuar un dels vials principals del centre de la ciutat per a desplaçar-se d'un punt de venda a un altre. L'escrit remès per l'edil de comerç als venedors del

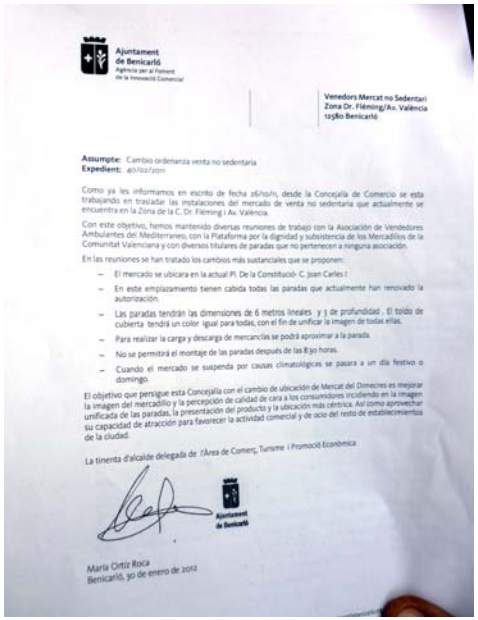

Ajuntament de Benicarló
Agència per al Fomento de la Innovació Comercial

Venedors Mercat no Sedentari
Zona Dr. Fléming/Av. València
12580 Benicarló

Assumpte: Canvio ordenanza venta no sedentaria
Expedient: 40/02/2011

Como ya les informamos en escrito de fecha 26/10/11, desde la Concejalía de Comercio se esta trabajando en trasladar las instalaciones del mercado de venta no sedentaria que actualmente se encuentra en la Zona de la C. Dr. Fléming i Av. València.

Con este objetivo, hemos mantenido diversas reuniones de trabajo con la Asociación de Vendedores Ambulantes del Mediterraneo, con la Plataforma por la dignidad y subsistencia de los Mercadillos de la Comunitat Valenciana y con diversos titulares de paradas que no pertenecen a ninguna asociación.

En las reuniones se han tratado los cambios más sustanciales que se proponen:

- El mercado se ubicara en la actual Pl. De la Constitució- C. Joan Carles I
- En este emplazamiento tienen cabida todas las paradas que actualmente han renovado la autorización.
- Las paradas tendrán las dimensiones de 6 metros lineales y 3 de profundidad . El toldo de cubierta tendrá un color igual para todas, con el fin de unificar la imagen de todas ellas.
- Para realizar la carga y descarga de mercancías se podrá aproximar a la parada.
- No se permitirá el montaje de las paradas después de las 8:30 horas.
- Cuando el mercado se suspenda por causas climatológicas se pasara a un día festivo o domingo.

El objetivo que persigue esta Concejalía con el cambio de ubicación de Mercat del Dimecres es mejorar la imagen del mercadillo y la percepción de calidad de cara a los consumidores incidiendo en la imagen unificada de las paradas, la presentación del producto y la ubicación más céntrica. Así como aprovechar su capacidad de atracción para favorecer la actividad comercial y de ocio del resto de establecimientos de la ciudad.

La tinenta d'alcalde delegada de l'Àrea de Comerç, Turisme i Promoció Econòmica

Ajuntament de Benicarló

María Ortiz Roca
Benicarló, 30 de enero de 2012

mercadet ambulant conclou assegurant que "l'objectiu que persegueix aquesta regidoria amb el canvi d'ubicació és millorar la imatge del mercadet… així com aprofitar la seua capacitat d'atracció per a afavorir l'activitat comercial i d'oci de la resta d'establiments de la ciutat".

CINEMA MUT

Els Dies Gloriosos

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

Començament d'any al teatre Lope de Vega de Madrid, *El Rey León* és l'espectacle escollit.

1 – I – 2012

Començament d'any al teatre Lope de Vega de Madrid, *El Rey León* és l'espectacle escollit. Malgrat que el context de la història – Disney, la pel·lícula... - ens pot fer pensar que és un espectacle per a xiquets, no és així, el que es veu sobre l'escenari pot interessar des del nen fins a l'avi, només cal tenir sensibilitat per a gaudir de les infinites sensacions de tot tipus que ens proporciona el musical dirigit per Julie Taymor.

La història que se'ns conta no és cap tonteria, els ressons shakespearians, són evidents. Però és l'espectacle en el seu conjunt que captiva, començant pels primers instants amb l'aparició de totes les escultures animades pel pati de butaques. A partir d'aquest moment l'escenari, buit fins llavors, sense cap decorat, s'anirà convertint en una selva fantàstica, amb la presència d'originals ninots animats que representen lleons, girafes, elefants, hienes, aus exòtiques...i actors amb màscares inspirades en la tradició africana.

I la música, sobretot la música, composta per Elthon John i amb lletra de Tim Rice, interpretada per uns cantants d'un excel·lent nivell, ajudats per la presència d'una coreografia d'una gran qualitat, converteixen *El Rey León* en un dels millors musicals que s'han muntat mai a l'estat espanyol.

2 – I – 2012.

El director francès Michel Hazanavicius feia set o vuit anys que anava donant-li voltes al cap per a fer una pel·lícula muda, com a bon cinèfil admirava els mítics Hitchcock, Lang, Ford, Lubitsch, tots ells havien començat fent cinema mut. Finalment va trobar finançament per a la pel·lícula i va poder rodar *The artist.*

La història de *The artist* és ben senzilla George Valentin (Jean Dujardin) és una estrella del cinema mut, però amb l'arribada del cinema sonor és marginat pels grans productors i llavors triomfa Peppy Miller (Bérénice Bejo), una jove a qui ell havia donat les primeres oportunitats, entre ells sorgeix una història d'amor d'un fort contingut melodramàtic.

La pel·lícula està plena d'homenatges, així els dos personatges estan caracteritzats com a Douglas Fairbanks Jr. i Mary Pickford, de fet la casa que apareix com a residència de Peppy Miller és la casa on va viure Mary Pickford. Hi ha referències al cine de Chaplin en el to sentimental que té la història. La música composta per Bernard Herrmann per a *Vertigen* de Hitchcock també té un important protagonisme, així mateix hi ha referències a *Ciutadà Kane*. La interpretació del gos és també molt destacada.

The artist demostra que els grans clàssics del cine tenien un domini de la imatge que no té res d'envejar als actuals directors. I a més el director francès demostra que qui no arrisca no pisca, i aquest arriscat projecte ha trobat el suport dels espectadors, obtenint el premi del públic en els festivals de San Sebastià, Cine Europeu de Sevilla, Hamptons (Nueva York) i St. Louis (Missouri, EE.UU.) i és una de les candidates als Òscar.

ve de la pàgina anterior

Donde digo...

A la nostra regidora de comerç li ha sortit, amb els dimecreros, un granet, per no dir un furóncol allà on sabeu. I així, tant de sarau que va muntar que els traslladaria *por mis...* a la plaça de la Constitució, i al final no res de res. L'alcalde s'ha assabentat mitjançant aquest col·lectiu que la nostra Genialitat estava a punt de traure una nova normativa de la venda ambulant i li ha fet fer marxa enrere no fóra cas que l'ordenança que aquesta volia aprovar topara amb l'altra superior. I això que a la susdita regidora ja li ho van explicar amb pèls i senyals. Ara s'haurà d'aplicar la dita eixa, en castellà, que tan bé parla, del "donde digo, digo, digo Diego". El que fan alguns per destacar quan no saben com. De totes maneres, és un refrany que han de dur sempre a la butxaca els qui van sumant legislatures. La nostra regidora només està a la segona i ja comença.

Pilona assassina ataca a traïdoria la Guardia Civil

I no és conya. Tenim les fotos que ho demostren. Ara només falta que surta altra volta el regidor Marzal, el més llest de la classe, i que torne a dir allò que va dir "que la gent no fa l'stop"... però a la cara del tinent de benemèrita benicarlanda després que aquesta pilona, també batejada pel lector com "justiciera", li fera un set a la part de darrera del cotxe del *cuerpo.* Marzal hauria d'entendre que allò no funciona com cal i que no és cosa ni dels conductors ni dels anonymous ni tan sols de Zapatero (rip) sinó que caldrà buscar a la casa gran un responsable (?) dels ja quasi 25 vehicles que han estat atacats per la refurienta pilona.

Idiomes o idiotes

Mireu que n'arriben a ser rucs en este estat nostre d'Espanya. Si de vegades ja fem riure prou amb la Hisenda Pública quan deixen triar entre català i valencià, per allò que, per exemple, en boca de l'expert doctor Climent, al nord en diuen *coit* i del que ací venim a dir *pardalà,* ara, a les espanyes se n'inventen una altra i "El Instituto Nacional de Estadística" proposa un inèdit CATALÀ DE BALEARS! Que no és preocupen la resta de territoris d'esta Espanya de xaranga i pandereta que aviat ho apanyarà Mariano... no deixant-ne cap. I és que allí on posen la mà... posen la caguerà!

UN LOCAL PER ALS JOVES...TANCAT

text i foto NATÀLIA SANZ

Un local tancat i barrat, el casal jove, i la major agrupació de joves de la ciutat, la Coordinadora de Penyes, sense local social. És la denúncia que han fet els representants de les Joventuts socialistes de Benicarló, que van lamentar que "l'ajuntament es gastara 24.000 euros en el seu condicionament, ho inaugurara en el mes de març a correcuita perquè venien eleccions, i ara estiga tancat". Així ho va assegurar el secretari general dels joves socialistes, Pablo Martínez, qui va qualificar la situació com "molt greu. En l'últim ple el nostre edil Ilde Añó va preguntar a la regidora responsable, Rocío García, per la petició d'un local per part de la coordinadora". L'entitat, que agrupa a les nou agrupacions de joves que existeixen en la ciutat, fa més d'un any que va remetre la sol·licitud al consistori. Els seus membres desenvolupen una intensa activitat "al llarg de tot l'any, a més d'ensenyar valors a la joventut" i no disposen de local propi on reunir-se. Tal com va contestar l'edil en el ple "tenen una habitació en el Casal Municipal, que només poden utilitzar un dia a la setmana perquè la comparteixen amb altres entitats". A més no tenen llibertat d'horari per a reunir-se "perquè depenen del gestor del bar del casal, que és qui ha d'obrir i tancar les portes". Això limita, al seu entendre, les activitats de la jove agrupació, malgrat l'elevat nombre d'actes que organitzen al llarg de l'any.

És per això que els socialistes no van dubtar a reclamar el local del casal jove per a situar a la coordinadota de penyes. "Només amb que els cediren una habitació tindrien suficient per a organitzar-se i poder treballar", va afirmar Martínez. I és que els joves socialistes van denunciar que "el local hauria de ser la pedra angular de les activitats dirigides als joves" en comptes de romandre tancat i sense cap activitat. D'altra banda, la secretària d'organització, Mireia García, va reclamar que l'equip de govern "complisca amb les promeses que va fer en la campanya electoral. Duem ja sis mesos de govern i encara no hem vist materialitzada ni una sola de les propostes que duien dins del seu Pla de Joventut", va lamentar. En defecte d'això "han realitzat algunes xarrades en l'institut i poc més, com reunions amb els regidors dels pobles d'al voltant". És per això que han demanat que comencen a materialitzar propostes "pel bé dels joves i del poble"

MÉS ROBATORIS: ARA ÉS LA CARXOFA AMB DENOMINACIÓ D'ORIGEN

text NATÀLIA SANZ

Continuen els robatoris en els camps d'agricultors benicarlandos. En aquesta ocasió han estat 2.500 quilos de carxofes els sostrets en aquesta setmana en tres finques d'agricultors benicarlandos. Les carxofes han estat centre dels robatoris ja que es troben en plena temporada de l'etiquetatge de Denominació d'Origen. En les nits del dimarts, dimecres i dijous han tingut lloc aquests robatoris en una finca de Vinaròs, propera al camp del futbol, altra propietat al costat de la carretera de Càlig i una tercera molt prop de la benicarlanda Fossa del Pastor. Francisco Bueno, Domingo Roca i Ernesto Morera són els tres agricultors afectats pel robatori d'aquests 2.500 quilos de carxofa. Tal com explica Francisco Bueno, "en el primer cas, el robatori s'ha realitzat tallant-les d'arrel, mentre que en les altres dues finques s'han tallat les carxofes de manera tradicional, utilitzant un ganivet". Per la seua banda, Domingo Roca ha explicat que "els lladres s'han emportat les hortalisses robades amb les meues pròpies caixes de Benihort, i també s'han deixat oblidat un cabàs que han utilitzat per a robar-les. Està marcat amb una X, i per descomptat, no és de la meua propietat".

No és la primera vegada que aquests agricultors han estat víctimes d'un robatori en les seues propietats. A Bueno ja li van robar un dels seus tractors el passat 5 d'agost, a l'assaltar la porta metàl·lica de la seua finca barrada, mentre que en el cas de Domingo Roca "aquesta és la tercera denúncia que pose en aquestes setmanes, ja que també he hagut de patir dos robatoris en el meu magatzem, amb tan sols una setmana de diferència". Els tres agricultors han realitzat les denúncies pertinents i reclamen una major vigilància policial i seguretat en les zones rurals, sobretot de nit, moments en els quals tenen lloc la majoria d'aquests robatoris. Els incidents es produeixen en la mateixa setmana que els responsables de la seguretat ciutadana de Benicarló van eixir a la palestra per a reclamar als agricultors que denunciaren els robatoris que es produeixen en el camp per a poder actuar, posant a la seua disposició els mitjans necessaris per a acabar amb el problema.

LA PILONA PROVOCA DANYS A UN VEHICLE DE LA GUÀRDIA CIVIL

text NATÀLIA SANZ

Un vehicle de la Guàrdia Civil va resultar danyat per la pilona hidràulica que regula l'accés al centre per als vianants de Benicarló. Els agents es van veure sorpresos en el moment que eixien del centre per a incorporar-se a la circulació rodada del centre de la ciutat. El guardabarros i el tub d'escapament del vehicle va patir danys al quedar despenjat per una banda a causa del impacte que li va propinar la pilona a l'elevar-se. No és la primera vegada que un vehicle de la Benemérita sofreix danys en aquest punt, ja que aquest és el segon que pateix les envestides del sistema de tancament del casc històric. D'altra banda, el Síndic de Greuges ha arxivat una queixa emesa per un veí contra l'ajuntament de Benicarló després de la no acceptació per part del consistori de la recomanació que va fer el defensor del poble valencià. Les raons que va al·ludir el consistori van ser "que ja tenim dos ordenances que regulen el trànsit" i per tant, era innecessari redactar altra. Amb aquest tràmit, el Síndic dóna per tancat l'expedient obert després de la presentació de la queixa per part del veí del casc per als vianants, qui va reclamar a l'organisme després que el consistori li denegara la targeta d'accés al centre per als vianants per no estar empadronat en el mateix. El veí va recórrer la decisió municipal al·legant que era propietari d'un habitatge en aqueixa zona i, per tant, necessitava la targeta que permet l'accés quan les pilonas hidràuliques estan alçades obstaculitzant la lliure circulació.

ve de la pàgina anterior

vinga en gana però, què voleu que us diguem? No cal demostrar *urbi et orbe* que els benicarlandos, on hi haja un plat debades, som capaços de clavar la cullera sense cap mirament... De fet, els tafaners preferim menjar, de totes, totes, damunt d'una taula... encara que estiga una mica allunyada dels fotògrafs.

E rates

Per cert, molt bonic el llibret que han tret amb els restaurants i bars adherits al tiberi de la carxofa durant tot un mesot. Tots els actes, totes les adreces, tots els telèfons... Una cosa que cal polir, les traduccions del castellà de vegades fan males passades però això també els passa als de La veu, i amb una mica de cura i utilitzant el gabinet de normalització lingüística tan bo que tenen... apanyat. Ara, el que cal revisar són les adreces dels restaurants i, sobretot, els telèfons, no siga cas que, com li ha passat a un tafaner, crida que cridaràs a l'*albergue* i va i li contesta... el Marynton. I és que a dalt del menú del Parador apareix l'adreça i telèfon de l'altre restaurant. Cal revisar les coses... o, com el programa de festes, també l'han fet a León?

Cinara domina mea

I continuant amb això de la carxofa que tant d'èxit ha tingut, que fins i tot a sortit pels informatius de moltes teles estatals, ens va agradar, i molt escoltar al nostre il·lustre cuiner i presentador dels actes carxoferos, Manolito, dir, a la Sexta, que la nostra carxofa de Benicarló té "**dominación** de orígen". Sí, el que heu llegit "DOMINACIÓN"! Deu ser una nova modalitat del registre d'AENOR, no? O a algú l'ha traït el subconscient i hem d'anar amb compte amb els actes fallits... Per si la cosa triomfa, de totes maneres, ací ja tenim preparada la imatge del cartell, que s'adjunta.

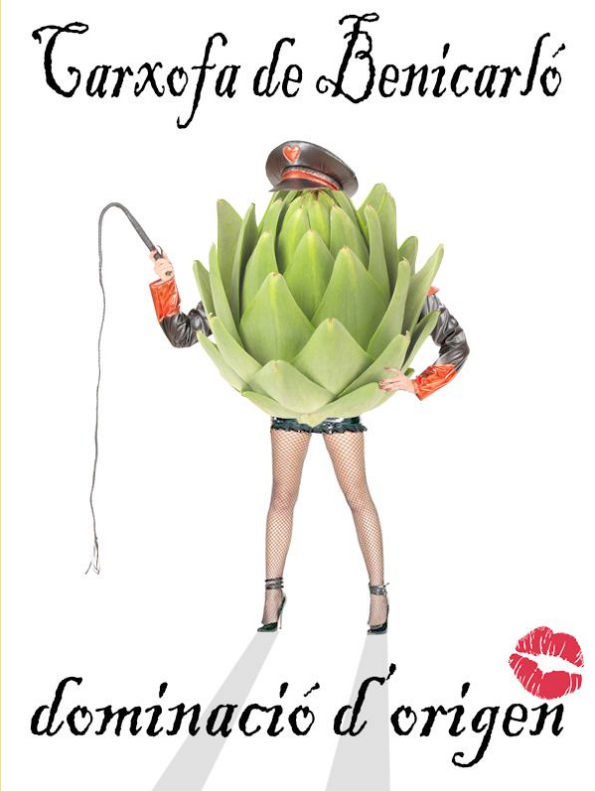

Una pregunta

A les cases d'alguns polítics locals ocupen un lloc de preferència les fotos que s'han fet aquests anys amb els senyors Paco Camps i Carlos Fabra? Ens agradaria saber-ho. I no és perquè l'últim partit del nostre expresi haja acabat en un ajustat 5 a 4 sinó pel fet que ara li ha sortit un altre partit però amb la reialesa per uns milionets que va regalar per uns esdeveniments esportius que ningú no ha vist mai. De tota manera, sembla que igual pot tindre partit de tornada... al Suprem.

Els ninots indultats

I ja que estem amb estos polítics tan televisius, els tafaners hem fet una consulta entre tots els nostres afins sobre quin seria el veredicte que els hi cauria als dos excapos de la cosa pública valenciana i tots van coincidir, per unanimitat,... que no hi havia color. Tot el mapa del nostre País... és blau. I amb això no volem dir res! Bé, sí, una cosa que açò és com la "chirigota" valenciana que ha aparegut al youtube eixe de la internet. Per si teniu ganes de riure, per no plorar, ací teniu l'enllaç:

www.youtube.com/watch?v=b5g9m6QFXBk&sns=fb

...O pareu atenció als missatges d'algunes pancartes que es veuen a València a cada manifestació: Comencen les falles: ja han indultat els ninots.

EL BENICARLÓ *UNDERGROUND*

text **LA COLLA DE TAFANERS**

Prioritzar

Fan la demostració gastronòmica amb tots el capgrossos passejant per la plaça de la Constitució, que té moltes utilitats, però ningú va gosar sortir-se'n del solc i anar a parar per darrere de la parança, per allò que és de turisme, o una mica més prop, per tota la contornada del jardí amb el mur per fer una miradeta a la meitat de llums que no van, i adonar-se'n que a la bancada hi falten més barrots a la presó model de València. Sembla que eixa part de la plaça està previst ensenyar-la en els actes públics i, per això, no cal arreglar-la. Tampoc no passaria res si de tant en tant, alguna que altra herba, que no siga verdolaga, fóra replantada per aquella zona al voltant de les palmeres. El que fa la crisi. A la part del formigó li trauen tant de llustre que acabaran per desgastar-lo i a l'altra, a la part verda, la desgastaran... però del poc cas que li fan. Com les mascletaes no es fan sobre la gespa...

Canteret nou fa l'aigua fresca

Per cert, tant de profit li volen traure a la plaça de marres que al final ja no hi cap tot el que hi volem posar. Així, la demostració gastronòmica carxofera d'enguany va tenir una sucursal a l'homònima d'enfront, la dels Bous, o dels peixets com se la coneixia abans que algú se la carregués, més xicoteta però més amable, amb unes quantes parades que semblaven com despenjades de la resta. Bé, per no dir també les taules que van disposar tot al llarg de Joan Carles I perquè la gent es mengés allí els plats que havia comprat... Tan desplaçades quedaven que no les va usar quasi ningú: la festa era a l'altra plaça i la dels peixets era una convidada de pedra. Com si ho sabessen, dels tapetets blancs, de paper, que hi van posar no en va quedar ni un a taula... per culpa del vent que, com no els usava ningú, els va arrencar tots.

Gent de got i ganivet

I que poquet costava haver-se posat al costat d'una d'aquestes tauletes, solitàries, una miqueta allunyades del guirigall, sí, però netes, i no fer la degustació, com vam arribar a vore, damunt d'un contenidor de la brossa! A vore, és obvi que la gent pot menjar allà on li

CANVI DE CARA

Habitualment el què s'espera dels polítics –d'alguns al menys- és el canvi de xaqueta –Fraga es "convertí" a la democràcia, veient que la mamella del franquisme se li acabava-. Igualment freqüent, però, és el canvi de cara. Vegeu si no com Rajoy és un altre, des que es fa fotografiar entrant a la Moncloa i lluint cartera de *"Presidente del Gobierno"*. També la "nova" ministra, Ana Pastor, es mostra exultant i ha abandonat el gest torçut de quan criticava a Zapatero. I Montoro? Sempre antipàtic quan prenia la paraula a les Corts, per atacar les mesures del govern anterior i ara apareix amb el rostre "il·luminat". Fátima Báñez, també malcarada en combatre les mesures dels socialistes a favor del treball i ara que ella s'ha fet càrrec d' *empleo*, apareix fins i tot agraciada. Serà que espera el miracle de la cova d'Iria.

El qui manté el mateix gest de dòberman d'abans és de Guindos. Ell sabrà per què.

Marc Antoni Adell

FRONTERA LINGÜÍSTICA

Benicarló apareix com la línia de separació del català i del *valenciano* –o siga el castellà -. I si no n'esteu convençuts fixeu-vos en un cartell publicitari de la n-340 que, en sortir de Benicarló en direcció a Barcelona, resa...ANUNCIA'T mentre que si veniu de Vinaròs, en arribar a Benicarló, us el trobeu escrit en castellà:...ANÚNCIATE. Clar, tant és l'entusiasme amb què alguns columnistes locals i filòlegs de calbot, defensen a tort i a dret –més bé a dret i extrem i en castellà!- que el *valenciano* no té res a veure amb el català, que els de l'empresa publicitària en qüestió no s'han atrevit a repetir el "mateix" anunci, en arribar ací.

Marc Antoni Adell

FOTO DENÚNCIA

Censura informativa

Els nostres mestres també hi eren a la manifestació de la passada setmana a Castelló per a protestar contra les salvatges retallades que està sofrint tot el nostre ensenyament, sanitat i justícia públiques. A banda de desvirtuar i voler carregar-se i privatitzar l'estat del benestar damunt s'ha d'aguantar la pocavergonya de veure com els dilapidadors de diners públics més gran de la nostra terra, que ens han portat a aquesta situació, se'n va de rosetes a casa por *unos trajes que se había de demostrar que otros se los habian pagado.* El lamentable espectacle de les converses de l'estimació que es tenien els personatges en qüestió i, sobretot, l'absolució de 5 a 4, han pegat la volta al món. Ara, de la manifestació de més de 30.000 persones a Castelló, de les més 50.000 a Alacant o de les més 100.000 a València, a Canal 9 ni parlar-ne. Visca la democràcia plural!

EDITORIAL

819

la veu de Benicarló
DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Simplement Carxofa de Benicarló

I no cal ficar-li cap mena d'adjectiu. És simplement la millor carxofa que es conrea i, per això, amb ella es pot elaborar tota mena de plats variats i a gust de qualsevol paladar. Complint-se el 19é aniversari de la Festa de la Carxofa només podem que felicitar-nos tots per aquest esdeveniment gastronòmic i cultural que porta a la nostra ciutat de passeig per tot arreu fent-nos assaborint i delectant-nos d'aquest esquist menjar apte per a tots els paladars.

Quan fa ja quasi 20 anys, l'any vinent serà la fita històrica dels seu vinté aniversari, començava el seu recorregut aquesta festa ningú devia suposar on arribaria i quin anava a ser el seu grau d'acceptació. Només podem dir que l'esforç es demostra caminant i, aquest esforç, principalment de llauradors i restauradors, sense oblidar-nos de les administracions i voluntaris, ha donat el seu fruit amb la confiança que la gent ha dipositat degustant, durant tots aquests anys, des de la tradicional carxofa a la brasa, a la més dolça recepta d'un simple flam de carxofa, passant per la ruta d'uns pinxos originals que encara l'engrandeix més.

Tocat aquest extrem lúdic i gastronòmic també seria bo reflexionar d'aquelles coses que, segurament, no han estat del tot encertades i que, a voltes, desvirtuen una festa que ja podem dir que s'ha fet un espai en el si de la nostra societat benicarlanda.

Així, les picabaralles entre restauradors i administració, o l'oblit massa vegades evident de qui ha de ser el veritable agent catalitzador de la festa, la carxofa, o de qui la conrea, o dels restauradors que li donen la vida a eixos plats que s'han convertit en una delicadesa per els paladars, o l'encaix, de vegades forçat, d'actes que no tenen res a veure amb el que seria la festa pròpiament dita, o el fet de voler-la rendibilitzar mediàticament amb uns guardons de vegades massa artificials, o personalitzar qui ha fet més o menys,... haurien de deixar pas a una reflexió serena per encarrilar-la cap al seu destí definitiu, una festa d'abast però de casa. Com deia Raimon "qui perd els orígens per identitat" i nosaltres hem d'estar ben orgullosos d'on venim.

Però ara toca l'enhorabona a tots els que han fet possible aquesta festa.

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa1: sense distincions, a tots els que fan possible que tinguem la Festa de la Carxofa. Gaudir dels plats elaborats amb aquesta senzilla hortalissa és, simplement, un plaer, digne de Déus.

Carxofa 2: i si amb la carxofa pròpiament dita no en teníem prou, excel·lent idea la de recuperar l'ús de les flors per fer quall vegetal la dels llauradors amb l'IMPIVA. De vegades els criteris comercials es carreguen altres que són més econòmics, més saludables i, fins i tot més rendibles.

laveubenicarlo@terra.es

EL CÒMIC

Per Xavi Burriel

"La taula de la carxofa"

ASSOCIACIÓ CULTURAL LA FERAM BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport
ACADÈMIA VALENCIANA DE LA LLENGUA

COL·LABORA: **Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana**

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

DIPUTACIÓ DE CASTELLÓ